

Keipenes Vēstnesis

Keipenes pagasta pārvaldes mēnešraksts Nr.324/9 2019. gada 26.septembris
Iznāk reizi mēnesī no 1991. gada 14. augusta. Bezmaksas izdevums

Šajā numurā:

- Sveiciens Starptautiskajā senioru dienā
- Keipenes seniori veiksmīgi piedalās sporta spēlēs
- Gatim Ezerkalnam iznākusi pirmā grāmata
- TV projektā "Caur ērkšķiem uz..." atkal piedalās keipeniete
- Nepieciešama palīdzība
- Cik Keipenes pagastā dižozolu?
- Aktuāla informācija, apsveikumi, līdzjūtības

1.oktobris – Starptautiskā senioru diena. No Keipenes pagasta kopējā iedzīvotāju skaita (913 iedzīvotāji uz 01.07.2019.) seniori ir 220, no tiem 140 sievietes un 80 vīrieši. Tātad seniori ir gandrīz ceturtdaļa pagasta iedzīvotāju.

Sirsnīgi sveicam Keipenes seniorus Starptautiskajā senioru dienā un sakām paldies par nostrādātajiem darba gadiem, par dzīves gaitās uzkrāto pieredzi, ar kuru jūs dāsni dalāties, par izaudzinašajiem bērniem, par mazbērniem un mazmazbērniem dāvāto mīlestību! Arī par to, ka jūs nesūkstāties par dzīves grūtībām, spējat saglabāt optimismu un gaišumu sevī!

No vecuma neizbēgsi. Vecums atnāk kā lietus no debesīm, uzsnieg kā sniegs, un no rīta tu pamosties viss balts. Arī vecumā tu turpini mīlēt dzīvi, bet diemžēl dzīve tevi mīl vairs ne tik ļoti, uzsūtot dažādus smagus pārbaudījumus.

Bet, neskatoties uz to visu, esiet zinātkāri, esiet aktīvi, nezaudējiet interesi par dzīvi! Lai jums visiem stipra veselība un možs gars! Slavenā franču aktrise Bridžita Bardo teikusi: "Es lepojos ar grumbām. Tā ir dzīve manā sejā." Lepojamies ar jums, mūsu stiprie, enerģiskie un izturīgie seniori, un mācāties no jums!

Keipenes pagasta pārvalde

ATZIŅAS PAR VECUMU

Vecumam nav nekādas nozīmes, ja vien neesi siera gabals. (Billija Bērka)

Mēdz teikt, ka vecums pastāv tikai galvā. Galvenais ir panākt, lai tas neiezogas tālāk ķermenī. (Nezināms autors)

* * *

Žāveta plūme ir plūme ar pieredzi.

* * * (Džons Tretners) * * *

Vecumam nav vajadzīga plastiskā operācija - tam ir jāiemāca pasaule aprīņot grumbas kā pieredzes gravējumus un noteiktas rakstura līnijas. (Klerens Dejs)

Laiks nedz kādu ieredz, nedz neieredz, nedz arī pret kādu ir vienaldzīgs - tas aiznes visu. (Senindiešu atziņa) * *

Saglabā atmiņā visus dzīves laimīgos brīžus - tie būs kā mīksts spilvens vecumdienām. (Kristofers Morlijs)

Keipenes seniori vissportiskākie!

Š.g.18.septembrī Suntažu vidusskolas sporta zālē un stadionā norisinājās tradicionālie senioru starppagastu veselības un sporta svētki "Es gribu – tātad varu!".

Svētkos piedalījās Ogres novada piecu pagastu - Madlienas, Meņģeles, Taurupes, Keipenes, Suntažu - seniori. Keipenes senioru pārstāvēja komanda 10 cilvēku sastāvā: Astrīda Zepa, Jānis Bartkevičs, Liene Vaļeika, Vitauts Vaļeika, Daina Zēmele, Lucija Vītoliņa, Dzidra Graudiņa, Marija Grīnberga, Skaidrīte Sarkalne, Inese Lazdiņa. Keipenes komandas dalībnieku vidējais vecums 69 gadi, vecākajai dalībniecei jau 80.

Keipenes senioru komanda Keipeni sporta spēlēs pārstāvēja godam, izcīnot 3 kausus, vienu medaļu un gala rezultātā arī uzvaru. Nu ko? Atliek vien sajūsmā iesaukties: Keipenes seniori rullē!

Tā kā Keipenes senioru komanda sporta spēlēs izcīnīja uzvaru, nākamās starppagastu senioru sporta spēles notiks Keipenes pagastā. Senioriem un mums visiem kopā būs atkal, ko domāt un ko plānot, lai ciemiņus Keipenē uzņemtu godam. Bet tas viss nākamajā rudenī!

B.Mietule

Keipenes seniori rullē! Attēlā no kreisās - Astrīda Zepa, Jānis Bartkevičs, Marija Grīnberga, Skaidrīte Sarkalne, Liene Vaļeika, Lucija Vītoliņa, Vitauts Vaļeika, Inese Lazdiņa, Daina Zēmele, Dzidra Graudiņa un sacensību tiesnesis

Keipenietim iznākusi pirmā grāmata

Vienmēr ir patīkami kaut ko labu un interesantu uzzināt par keipeniešiem – esošajiem un bijušajiem. Šajā ziņā labi palīdz internets. To esmu uzsvērusi jau vairākkārt. Nupat sociālajā tīklā "Facebook" bija izlasāma informācija, ka bijušajam keipenietim, tagad rīdziniekam **Gatim Ezerkalnam** nupat iznākusi pirmā grāmata. Grāmatas nosaukums "Ragana manā skapī", un to izdevis grāmatu apgāds "Zvaigzne ABC".

Jaunais autors Gatis Ezerkalns, kurš savulaik ir beidzis Keipenes pamatskolu,

piekrita pastāstīt par savu pirmo grāmatu un par tās tapšanas vēsturi.

Gati, vai ceļš uz pirmo grāmatu bija īss un viegls vai garš un sarežģīts?

- Patiesībā nopietni rakstīšanai pievērsos tikai pēc vidusskolas absolvēšanas. Pirmais rakstu darbs (diezgan apjomīgs fantāzijas darbs, kas arvien vēl glabājas kaut kur datorā) tapa jau tad, apmēram pusotra gada laikā. Neteiktu, ka ceļš bija viegls vai sarežģīts, drīzāk – to uztveru kā savu hobiju, jo man patīk rakstīt. Vārdu pa vārdam, un kaut kā esmu nonācis līdz stāstam. -

Tagad savus gara darbus sociālajos tīklos var nopublicēt un par dzejnieku vai rakstnieku sajūties katrs, kam nav slinkums. Arī šādu rindu autors: "Saullēkts virs mums, Mulsums starp mums. Sajūtas silda vēderu pilda, Saldējums." Taču, lai uzrakstītu grāmatu, manuprāt, vajag arī zināšanas. Kur Tu šīs zināšanas esi smēlies?

- Protams, lai uzrakstītu grāmatu, ir nepieciešamas zināšanas un arī dziļāka izpēte par rakstāmo tēmu. Ir dzirdēts, ka rakstnieki pat uzsāk darbu kādā konkrētā jomā, lai tikai labāk iejustos vidē, par kuru raksta. Kopš vien sevi atceros, man ir ļoti patikusi grāmatu lasīšana un literatūra kopumā, tādēļ jau kopš agras bērnības ir veidojies plašs vārdu krājums. Zināšanas ir nākušas lēnām un pamatīgi, grāmatas vienmēr ir bijušas man apkārt. Īpašs paldies jāsaaka arī manai pamatskolas latviešu valodas un literatūras skolotājai Ritai Šķēlei.-

Jaunajam autoram Gatim Ezerkalnam rakstīšana ir atpūta un atslodze. Un Keipene viņam joprojām šķiet viena no skaistākajām vietām Latvijā.

Kā Tu pāris vārdos raksturotu savas pirmās grāmatas sižetu? Tā, lai ieinteresētu keipeniešus.

- Stāsts ir par jaunu sievieti vārdā Līna, kura, saņemot negaidītu ziņu, no Rīgas ir spiesta atgriezties savu senču lauku mājās Vidzemē. Lai arī jau ir pagājuši piecpadsmit gadi, kopš viņa pārvācās dzīvot uz pilsētu, Līnas atgriešanās apgriez kājām gaisā ciemata mierpilno dzīvi. Atklātībā nāk noslēpumi, tiek uzplēstas vecas brūces, un izrādās, ka vectēva teiktie stāsti nemaz nav tādas bērnu pasakas vien.-

Uz grāmatas rakstīšanu Tevi esot pamudinājusi pētnieka Sanda Laimes monogrāfija „Nakts raganas”. Pastāsti, kas īsti ir nakts raganas? Ķeipenē tādas gan neesot maiņas, vismaz es tā izlasīju.

- Man jau kādu laiku bija doma rakstīt grāmatu par raganām, taču Sanda Laimes monogrāfija bija kā tāds “spēriens” tam beidzot pieķerties un izpētīt tieši latviešu folklorā minētās raganas. Kā izrādās, pastāv ne tikai ciemata raganas, kas ir dzīvi cilvēki, bet arī gari – nelaikā miruši cilvēki, bērni, grūtnieces un nogalinātie. Šie gari tad arī ir nakts raganas, kas velē grēcinieku dvēseles dienvidu un pusnaktī, un tām nepatīk, ja tās traucē...-

Tavs romāns balstoties uz latviešu teikām, buramvārdiem un ticējumiem. Vai interese par latviešu folkloru nāk no bērnības vakara pasaciņām – vecāku vai paša lasītām?

- Jau kopš bērnības man tuvas bijušas it visas pasakas, teikas, nostāsti un mīti. Es vairākkārt esmu pārslasījis visas mājās esošās pasaku un teiku grāmatas, un visvairāk patika tieši tās, kurās ikdienišķajai cilvēku pasaulei paralēli atrodas vēl cita – ar pārdabiskām radībām un būtņēm, maģiju un noslēpumainību.-

Kādā vecumā Tu sāki rakstīt, un kas Tevi iedvesmoja un iedrošināja uz rakstīšanu? Varbūt rakstīji un uzrakstīto nevienam nerādīji?

- Rakstīt sāku 17-18 gadu vecumā.

Pirmos darbus esmu devis lasīt arī citiem, lai gan sākotnēji par to gandrīz nevienam neteicu, jo kautrējos – laikam jau no kritikas. Biju reģistrējies arī jauno rakstnieku forumā “Karneola”, kur atradu domubiedrus, draugus, pirmos lasītājus un arī kritiķus.-

Dzirdēju, ka “Ragana manā skapī” neesot Tavs pirmais un vienīgais uzrakstītais romāns.

- Ir vēl divas grāmatas, kas ir tapušas pirms “Ragana manā skapī”, taču tās nav publicētas.-

Ar ko Tu ikdienā nodarbojies? Diezin vai tikai ar rakstīšanu.

- Patiesībā strādāju vairākos darbos. Esmu SEO (Search Engine Optimization) speciālists digitālā mārketinga uzņēmumā. Vēl es veicu tulkojumus no jaungrieķu valodas latviešu valodā, kā arī paralēli esmu jaungrieķu valodas pasniedzējs Latvijas Universitātē.-

Vai Tev rakstīšana padodas viegli un raiti vai kā dziesmā dzied: “Mākslas darbi rodas mokās...”? Vispār – kā Tu, jauns cilvēks, kuram gribas dzīvot visu izbaudīt un visur pabūt, vari piespiest sevi apsēsties pie datora un rakstīt?

- Rakstīšana man ir kā atslodze, atpūta un veids, kā es varu sakārtot savu galvu – izlikt uz papīra emocijas, ko varbūt ne vienmēr ir vēlme izrādīt ģimenei un draugiem. Protams, ir vajadzīga arī pašdisciplīna un piespiešanās, jo rakstīt vajag regulāri, taču motivāciju

un iedvesmu atrodo grāmatās, filmās, skriešanā un mūzikā. Saka taču, ka, jo vairāk dara, jo vairāk laika atradīsies. Ir, protams, nācies arī atteikties draugiem, taču viņi saprot – paldies viņiem par to! -

Kāda Tavai grāmatai ir mērķauditorija? Jaunieši?

- Es teiktu, ka tomēr jaunieši un pieaugušie. Stāstā ir iepītas vairākas epizodes, kur lasītājam ir ļauts pabaidīties. -

Ja Tevi Ķeipenes bibliotēka uzaicinātu ciemos uz savas pirmās grāmatas prezentāciju, vai Tu atbrauktu?

- Protams!-

Un mūsu sarunu nobeigšu ar jautājumu, ko man patīk uzdot gados jauniem intervējamiem. Šis jautājums man rodas tāpēc, ka daudzi jaunieši, kas dzimuši Ķeipenē, kaut kā kaunas no tā un sociālajos tīklos uzdodas par rīdziniekiem. Tu gan neesi starp tiem. Bet jautājums ir šāds: Vai esi sava dzimtā pagasta un Latvijas patriots?

- Esmu gan! Ķeipene ir vieta, kur vienmēr gribas atgriezties, jo te esmu pavadījis savu bērnību, un te dzīvo mani vecāki. Joprojām uzskatu, ka Ķeipene ir viena no skaistākajām vietām Latvijā. Ir gadījies ilgstoši studēt ārzemēs, un tajā laikā arī sapratu, ka bez Latvijas nevaru – mani velk atpakaļ.-

Jautājumus uzdeva **B.Mietule**

Bijusī ķeipeniete piedalās TV projektā

Piedalīšanās projektā ļāvusi īstenot savus mērķus

Nupat 18.septembrī televīzija “STV Pirmā” sāka rādīt sociālā projekta “Caur ērkšķiem uz...” 3.sezonas pirmo raidījumu. Šis raidījums turpmāk būs skatāms trešdienās. Nezinu, vai par to priecāties vai gluži otrādi – skumt, bet šajā skandalozajā un tik daudz apspriestajā raidījumā arī šogad piedalās bijusī ķeipeniete **Lāsma Romanovska**. Ja atceraties, tad pagājušajā gadā šajā raidījumā piedalījās ķeipeniete Una Svirida.

Sazinājos ar Lāsmu un aicināju viņu uz sarunu. Lāsma sarunai piekrita, bet piebilda, ka mēs, ķeipenieši, jau tāpat visu par viņu zinot. Jā, šo to zinām, jo Lāsma ir dzimusi un augusi Ķeipenē (kaut arī nezin kāpēc feisbukā raksta, ka nāk no Bēnes), beigusi Ķeipenes pamatskolu. 15 gadu vecumā kļuvusi par māmiņu, apprecējusies, tad dzemdējusi vēl četrus bērnus, no kuriem diemžēl viens zīdaiņa vecumā aizgāja mūžībā. Cīnījies ar dzīves grūtībām un savām atkarībām, kā pratusi un mācējusi, audzinājusi bērnus – arī, kā pratusi un mācējusi, līdz tiesības uz bērniem zaudējusi. Dzīve gājusi te augšā, te lejā, labās apņemšanās mijušās ar straujām lejupslīdēm dzīves bezdibenī... Tā Lāsmai pa dzīvi gāja Ķeipenē.

Bet nu jau Lāsma vairākus gadus mūsu pagastā nedzīvo. Kā Lāsmai veicies pēc aizbraukšanas no Ķeipenes, kāpēc viņa ir iesaistījies televīzijas projektā “Caur ērkšķiem uz...”- par to lūdzu pastāstīt.

Lāsma, cik gadus Tu vairs nedzīvo Ķeipenes pagastā? Atmiņas par dzimto pagastu ir patīkamas vai tādas, kuras negribas pat domās laist?

- Es Ķeipenes pagastā vairs nedzīvoju kādus piecus gadus. Bet par Ķeipeni man atmiņas ir pozitīvas. Ķeipenē bija ļoti laba skola un labi skolotāji. It sevišķi labs skolotājs bija Andris Upenieks. Viņš man nekad nebakstīja ar pirkstu krūtīs ar pārmetumiem un nebāza acīs, ka nāku no nelabvēlīgas ģimenes, ka neuzvedos tā, kā vajadzētu. Skolotājs Andris vienmēr mani atbalstīja, teica, lai es turos, lai nedaru vēl lielākas muļķības. Skolotāju Upenieku es vienmēr atceros ar siltām jūtām.

Bet viss sliktais, kas ar mani noticis, Ķeipenē dzīvojot, ir manis pašas sastrādāts un mana vaina. Man nav nevienam, ko pārnest, un kur nu vēl Ķeipenei kā vietai!-

Kā veidojās Tava dzīve pēc Ķeipenes dzīves posma? Labāk, veiksmīgāk?

Turpinājums 4.lpp.

Turpinājums no 3. lpp.

- Aizbraukusi no Keipenes, ilgu laiku dzīvoju Vangažos kopā ar savu draugu, kas bija no Vangažiem. Mīlestība izputēja. Cetrus mēnešus biju Vācijā pelnīt naudu, tad atgriezos Latvijā un tagad dzīvoju Rīgā.

Pagājušajā gadā apprecējos, bet, cik ātri apprecējos, tik ātri izšķīros. Pieķēru savu vīru ar citu sievieti. Labāk jau būtu dzīvot vienai – viena galva, viena bēda. Bet es nemāku dzīvot viena, tūlīt atradu jaunu draugu. Mans jaunais draugs mani saprot un atbalsta.

Bet pēc Keipenes dzīves posma mana dzīve neizmainījās, tā turpinājās tieši tāda, kādu es dzīvoju Keipenē. Jo es jau pati neizmainījos. Aizbraucot pāri jūrai, pārmainām tikai klimatu, bet ne sevi.

Mana dzīve līdz šim ir bijusi ļoti vētraina. Nupat 35 gadu vecumā esmu kļuvusi arī par vecmāmiņu. Par to paldies manam vecākajam dēlam! -

Kā nokļuvi televīzijas "STV Pirmā" projektā „Caur ērkšķiem uz ...”?

- Izlasīju feisbukā aicinājumu pieteikties projektam, pieteicos, mani uzaicināja uz pārrunām un pēc pārrunām manu kandidatūru apstiprināja šim projektam. Dalībai raidījumos pieteicos, jo man bija konkrēti mērķi, kurus caur piedalīšanos raidījumā gribēju īstenot. Un es tos arī īstenoju. -

Nupat skatītāji ir noskatījušies „Caur ērkšķiem uz...” 3.sezonas pirmo raidījumu. Droši vien arī Tu. Kādas izjūtas Tev bija, skatoties pirmo raidījumu un redzot tajā sevi no malas?

- Ja godīgi, man šie sociālie projekti riebjas. Es raidījumus "Caur ērkšķiem uz..." nemaz netaisos skatīties, man pietika ar reklāmas rullīšiem, ko redzēju. Skatījos tos, un man vienkārši nāca smiekli. Es tajos izskatījos kā pašpuika. Un tāda laikam arī esmu – nekad neesmu bijusi un nebūšu caca un fifa. Jā, kādreiz uzvelku kleitu un uzkrāsojos, bet tas īsti nav mans tēls un nav mana īstā āda.

Bet citiem es raidījumus skatīties iesaku. Būs interesanti un spraigi – būs gan kaitīgi, gan strīdi un lamāšanās, gan cīņa par savu vietu zem saules. -

Iepazīstinot ar sevi, Tu raidījuma vienam no vadītājiem Jānim Bokumam teici: „Lāsma, alkoholiķe.” Vajag būt drosmei, atzīt savas problēmas. Bet ar problēmu atzīšanu vien ir par maz – tās jācenšas atrisināt. Vai Tev ir izdevies kaut mazliet tikt galā ar alkohola atkarību projekta rezultātā?

- Vismaz beidzamā laikā vairāk neesmu iēgimusi ilgā un dziļā plostošanā. Tūlīt sāksu iet uz Anonīmo alkoholiķu nodarbībām. Esmu arī atradusi darbu un sāksu strādāt. Neesmu no tiem cilvēkiem, kas uzskata, ka par minimālo algu nav jēgas strādāt. Ir jēga, un es to tagad daru.

Vēl mana cīņa ar alkohola atkarību ir tikai pašā sākumā. Vēl vakaros man

vajag izdzert pa mazajai alus bundžiņai. Ja neizdzeru, tad ir nervu spriedze, ar ko netieku galā. -

Ja Tev šodien TV skatītājus vēlreiz nāktos iepazīstināt ar sevi, ar kādiem vārdiem Tu sevi raksturotu?

- Gluži ar tādējiem pašiem vārdiem: "Labdien! Esmu Lāsma, alkoholiķe! -

Tu esi otrā keipeniete (gan bijusi keipeniete), kas piedalās televīzijas projektā „Caur ērkšķiem uz...”. Ja nākamgad atkal būs šis projekts un kāda keipeniete izdomātu tam pieteikties, ko Tu viņai teiktu?

- Noteikti lai piesakās! Piedalīšanās projektā nebūs viegla, bet ļaus sev pierādīt, ka tu vari cīnīties un pastāvēt. Un vēl es novēlētu, lai iztur līdz galam un iekļūst dalībnieču trijniekā! -

Vai vēlies izmantot izdevību un kaut ko pateikt keipeniešiem?

- Neko daudz. Tikai to, lai atceras mani ar labu vārdu, lai nepiemin manas jaunības muļķības, ko kādreiz esmu sastrādājusi! Uz Keipeni gan ciemos nebraukšu, jo cilvēki, ar kuriem savā Keipenes dzīvē biju saistīta, nav mainījušies, turpina lietot alkoholu, tāpēc man negribas ar viņiem vairs tikties. -

Lāsmu uzklaušija B.Mietule

Fotogrāfijas no Lāsmas Romanovskas personīgā arhīva

Ziedosim!

Pašās augusta beigās portālā "Ziedot.lv" ievota informācija par atkārtotas palīdzības sniegšanu Jeļenai Korsakai. Tālāk šī informācija izplatīta arī sociālajā tīklā "Facebook". Bet, tā kā visiem keipeniešiem internets nav pieejams, tad šo ziņu nopublicēsim arī "Keipenes Vēstnesī".

Lielam vairumam keipeniešu, protams, Jeļena Korsaka, ko ikdienā sauca par Lieni Korsaku, ir labi pazīstama, jo Liene ilgu laiku dzīvoja Keipenes pagastā un no 1991.gada līdz 2001.gadam bija Keipenes pagasta padomes priekšsēdētāja un vadīja visu pagasta dzīvi. No 2001.gada līdz 2005.gadam Liene bija Keipenes pagasta padomes deputāte. Bez darba pašvaldībā Liene darbojās arī savā zemnieku saimniecībā "Skoliņa".

Nu jau vairākus gadus Liene ar savu ģimeni dzīvo un saimnieko Neretas pusē. Ģimene ir izveidojusi Krustakroga dārzniecību, kurā audzē un pārdod gan ziedu stādus, gan dārzenus un ogas. Pirms trim gadiem mēs, Lienes bijušie darbabiedri, bijām pie viņas Neretā iebraukuši ciemos. Liene bija pozitīvisma, enerģijas un spēka pilna, bet viņas siltumnīcas slīka no ziedu krāšņuma un skaistuma. Viss likās tik labi un cerīgi.

Un tad negaidīta informācija internetā, ka Lienei ir ļaundabīgs ādas audzējs melanoma un nepieciešama materiāla palīdzība. Tas bija pirms gada.

Nu portālā "Ziedot.lv" ir atkārtots aicinājums ziedot naudu Ljenes atbalstam. Lūk, kas tur rakstīts: "Šī gada pavasarī atklājās, ka iepriekšējās zāles vairs nepalīdz. Latvijas ārstu konsīlijs nozīmēja turpmāku ārstēšanu ar medikamentu Keytruda. Jeļenas gadījumā valsts tās neapmaksā, papildus viņa konsultējusies arī pie ārstiem Tartu, Igaunijā. Igaunijā viņai nozīmētas tās pašas zāles tikai lielākā devā. Jeļena izlēmusi ārstēties Igaunijā, kur zāļu izmaksas izrādījās lētākas nekā Latvijā. Viena 200 ml Keytruda deva, ārsta konsultācija un ievades izmaksas ir 4138,35 eiro, par ģimenes līdzekļiem apmaksāti jau 5 kursi. Līdz ar to ģimenes iekrājumi ir iztērēti, stādu nauda būs tikai nākamajā pavasarī. Līdz pavasarim nepieciešami līdzekļi vēl 13 kursiem par kopējo summu 53 798,55 eiro."

Lieni mēs pazinām kā darbīgu, strādīgu, atsaučīgu cilvēku. Liene vienmēr ir bijusi vienkārša, un viņa nekad nav šķirojusi cilvēkus un ir bijusi gatava palīdzēt ikvienam, kas to lūdza. Tagad Liene pati ir nonākusi grūtā, smagā dzīves situācijā, un viņai nepieciešama steidzama palīdzība.

Mēs tik bieži ziedojam svešiem cilvēkiem, arī dzīvniekiem, bet te ir cilvēks, kas daudzus gadus ir bijis kopā ar mums – Liene Keipenē ir strādājusi, vadījusi visa pagasta dzīvi, bijusi kopā ar keipeniešiem dažādos pasākumos,

bijusi laba, draudzīga un izpalīdzīga kaimiņiene, viesmīlīga namamāte – cik daudzi ķeipenieši savulaik nav ciemojušies Korsaku ģimenes mājā “Skoliņā” un laipni uzņēmti!
= Ķeipenieši, palīdzēsim Lienei Korsakai grūtā brīdī! Mēs neviens nevaram zināt, vai mums pašiem palīdzība nebūs vajadzīga rīt. Un “pasaulē neviens nav tik nabags, ka tas nevarētu tomēr vēl kādam palīdzēt.”/R.Kaudzīte/

Naudu var ziedot:

Rekvizīti naudas ziedošanai:
Fonds Ziedot.lv, reģ.Nr.40008078226,
banka: Swedbank, bankas kods
HABALV22, konta
Nr.LV95HABA0551006150241,
mērķis: Atkārtota palīdzība Jeļenai
Korsakai

vai

Fonds Ziedot.lv, reģ.Nr.40008078226,
banka: Latvijas Pasts, konta Nr.
LV05LPNS0001003230983, mērķis:
Atkārtota palīdzība Jeļenai Korsakai

vai

Fonds Ziedot.lv, reģ. Nr. 40008078226,
banka: SEB, bankas kods UNLALV2X,
konta Nr. LV86UNLA0050014286045,
mērķis: Atkārtota palīdzība Jeļenai
Korsakai

Uz 26.09.2019. no nepieciešamajiem
53798,00 eiro ir saziēdoti 7862,18 eiro.

Informāciju sagatavoja **B.Mietule**

Liene Korsaka, spītējot slimībai, turpina strādāt. Lai Lienei pietiek spēka cīņai ar slimību, izdodas savākt zālēm nepieciešamo naudu un uzveikt ļauno slimību!

Krāsaini aizkari rudens vējos

Logi ir kā acis – pa tiem māja skatās pasaulē, un pasaule skatās mājā. Šīs acis var būt tik dažādas – gan skumjas un tukšas, gan bezbēdīgas un draiskas, gan nopietnas un domīgas. Skumjas, kad lietus lāsītes pa rūtīm plūst straumītēm, jautras, kad rīta saules stari draiskojas logā, tukšas, kad mājā nav dzīvības un tā šķiet kā mirusi.

Ko mēs darām ar acīm? Tās izdaiļojam ar krāsām, padarot izteismīgākas un skaistākas. Bet logus – ar aizkariem. Paldies māksliniecēm **Signei Gertneri un Ievai Dzintarei**, kas Krustiņu kvartālā iekšpagalmā sarīkojušas krāsainu tekstilplēnēra darbu izstādi „Aizkaru brīvdienas”! Kāpēc aizkaru brīvdienas? Varbūt tāpēc, ka aizkari ir izkarināti nevis savā ierastajā vietā - iekštelpās, bet ārpusē pie mājas sienas...

Izstāde skatāma no 2019.gada 14.septembra līdz 19.novembrim. Iegriezieties Krustiņu kvartālā un apskatieties izstādī! Stilizētie aizkari ir tik eleganti un savdabīgi!

Paldies par lielo darbu

Priecājamies par ķeipeniešu veiksmīgo piedalīšanos Ogres novada pašvaldības rīkotajā konkursā “Ogres novada sakoptākā lauku sēta 2019”! Visiem trim dalībniekiem no Ķeipenes izdevies iegūt konkursā godalgotas vietas: **nekustamais īpašums „Vaivari”** (īpašnieks Aivars Gūte) atzīts par konkursa **Gada laureātu**, savukārt **nekustamajiem īpašumiem „Liepalejas”** (atrodas netālu no Vatrānes muižas, īpašnieks Gennadijs Kuzmins, īpašumu apsaimnieko kopā ar dzīvesbiedrēni Marinu Volkovu) **un nekustamajām īpašumam „Liepas”** (īpašniece Dace Krievāne) piešķirta **3.vieta**.

Ķeipeniešu rezultāti ir lieliski! Apsveicam konkursa dalībniekus ar veiksmīgo piedalīšanos pašvaldības rīkotajā konkursā! Pateicamies par milzīgo ieguldīto darbu savu īpašumu sakopšanā, un lai ir jaunas idejas un ieceres, kas rod īstenojumu dzīvē! Caur jūsu sētu skaistumu un sakoptību arī Ķeipenes pagasts skaistāks top! Paldies!

Ķeipenes pagasta pārvalde

Zem ozola kuplajiem zariem

Latvija ir ozolu un stārķu zeme. Un mēs ar tiem lepojamies un par tiem priecājamies. Lielākā daļa no Latvijas dižkokiem ir ozoli.

Kas jāzina dižkoku teritorijas īpašniekiem

Pie dižozoliem šobrīd pieskaitāmi ozoli, kuru apkārtmērs 1,3 metru augstumā no zemes sasniedz 4 metrus vai arī kuri augstumā stiepgas vismaz 32 metrus.

Šie kritēriji noteikti 2010. gada 16. marta Ministru kabineta noteikumos Nr. 264 „Īpaši aizsargājamo dabas teritoriju vispārējie aizsardzības un izmantošanas noteikumi”. Šajos noteikumos ir arī noteiktas prasības, kas jāievēro aizsargājamā koka teritorijas īpašniekiem un arī citiem.

Aizsargājamā koka teritorijā aizliegts:
- veikt darbības, kas var negatīvi ietekmēt aizsargājamā koka augšanu un dabisko attīstību;
- novietot lietas (piemēram, būvmateriālus vai malku), kas aizsedz skatu uz

koku, ierobežo piekļuvi tam vai mazina tā estētisko vērtību;

- mainīt vides apstākļus – ūdens režīmu un koka barošanās režīmu;
- iznīcināt dabisko zemsedzi.

Aizsargājamā koka nociršana (novākšana) pieļaujama tikai gadījumos, ja tas kļuvis bīstams un nav citu iespēju novērst bīstamības situāciju (piemēram, apzāģēt zarus, izveidot atbalstus), un saņemta Dabas aizsardzības pārvaldes rakstiska atļauja.

Ja aizsargājamais koks ir nolūzis vai nozāģēts, koka stubrs un zari, kuru diametrs ir lielāks par 50 centimetriem, meža zemēs ir saglabājami koka augšanas vietā vai tuvākajā apkārtnē.

Ja aizsargājamo koku nomāc vai apņemo jaunāki koki un krūmi, saskaņā ar normatīvajiem aktiem, kas regulē koku ciršanu meža zemēs vai ārpus tām, atļauta to izciršana kopšanas vai citā cirtē aizsargājamā koka vainaga projekcijā un tai piegulošā zonā, izveidojot no kokiem brīvu 10 metru platu joslu

(mērot no aizsargājamā koka vainaga projekcijas līdz apkārtējo koku vainagu projekcijām).

Vai Keipenes dižkoku skaits 35 gados ir mainījies?

Keipenes pagasta pārvaldē glabājas 1984.gadā Dabas un pieminekļu aizsardzības biedrības Ogres rajona nodaļas izdotas valsts aizsargājamā dabas objekta apliecības. Šīs apliecības izdotas visiem Keipenes dižkokiem, un tajās norādīti dati par koka sugu, apkārtmēru, augstumu, vainaga projekciju, zemes izmantotāju un ir arī koka fotogrāfija. Tāds kārtīgs un pamatīgs dokuments.

Keipenes pagastā 1984.gadā ir bijuši 26 dižkoki, no tiem ozoli 19.

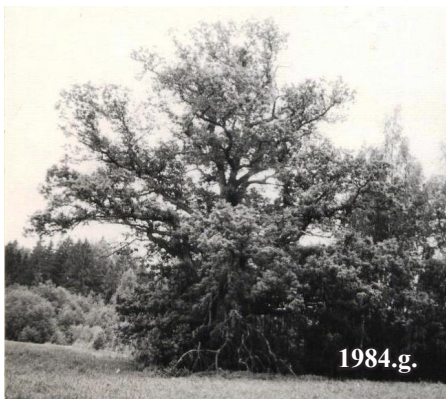
Cik mūsu pagastā dižkoku ir šobrīd, man īsti neizdevās noskaidrot. Nepilnīgu informāciju par Keipenes dižkokiem atradu mājaslapā dziedava.lv. Dabas datu pārvaldības sistēmā *Ozols* man diemžēl neko neizdevās atrast, un šī sistēma šķita sarežģīta.

Dabā atrastie Keipenes dižozoli

Tad nu, apbruņojusies ar mērlenti, devos meklēt dižozolus Keipenes dabā, meklējumus sākot ar ozoliem, kuriem savulaik izsniegta pelēkās grāmatiņas.

Pelēkajā grāmatiņā Nr.25 – ozols 200 m no bijušās Keipenes skolas. Tagad atrodas nekustamā īpašuma „Vārpas” teritorijā. Ļoti skaists, kupliem zariem un pilnāda aizsargāts – pilnādzis aug pie ozola paša stubra. 1984.gadā ozola apkārtmērs ir 6,1 metri, tagad – 6,90 metri.

Pelēkajā grāmatiņā Nr.24 Vāķēnu ozols. 1984.gadā ozola apkārtmērs bijis 6,1 metri, tagad – 6,89 metri. Diemžēl ozola stubrs ir bojāts, tajā izveidojies dobums. Bet ozols vēl zaļo un, cerams, zaļos ilgi. Mani gan mazliet māc šaubas, vai atrastais ozols ir īstais.

Meklējot jau zināmos dižozolus, uzgāju jaunu dižozolu.

Un tā - ozols bez pelēkās grāmatiņas. Tas aug pašvaldības ceļa B23 (B21-Dižozoli) malā pie mājas „Ģedurti”. Tā apkārtmērs 1,3 metru augstumā ir 4,10 metri. Ozols zaļš un zaļoksnējs.

Dižozolu meklēšana turpinās! Iesaistieties meklēšanā arī jūs! Ja atrodiat dižozolu, zvaniet - 29182598 vai 65033598!

Ķeipenes tautas namā 2019./2020. g. sezonu atsāk pašdarbības kolektīvi

Jau no septembra aktīvi savu darbību atsācis amatierteātris “Pūce”, vadītāja **Alda Račika**. No 10.septembra savu darbību atsācis bērnu deju kolektīvs “Zeltupīte” (3 grupas), vadītāja **Agnese Lepse**. 2.oktobrī plkst. 19.⁰⁰ satiekas un aktīvu dejušanu atsāk senioru deju kolektīvs “Veldze”. Gaidīti gan jau esošie, gan jauni dalībnieki, vadītāja **Inese Daugaviete**. 3.oktobrī plkst. 16.⁰⁰ uz pirmo deju nodarbību bērnu dārza “Saulīte” zālē tiek aicināti pirmsskolas vecuma bērni, vadītāja **Inese Daugaviete**. 3.oktobrī plkst. 20.⁰⁰ uz pirmo tikšanos aicināti vidējās paaudzes deju kolektīva “Dandzis” jau esošie un jauni dejojgribētāji, vadītāja **Ilze Jankuna**. 14.oktobrī plkst. 18.³⁰ atsākas jogas nodarbības bērnu dārza “Saulīte” zālē (nodarbības par maksu). Nodarbības pirmdienās un trešdienās, vadītāja **Silvija Neško**.

Jauku, aktīvu, radošu sezonu pašdarbniekiem!

Kultūras pasākumi 2019.gada oktobrī

11. oktobrī plkst. 19.⁰⁰
Ķeipenes Tautas namā notiks komiķa **Maksima Trivaškeviča soloizrāde „Humors pa latviski”**, kuras ietvaros autors pastāstīs savus svaigākos jokus.

Maksims Trivaškevičs ir viens no aktīvākajiem vietējās komēdijas scēnas pārstāvjiem, kurš nemitīgi pricēc skatītājus visā Latvijā. Pamanījies uzstāties gandrīz visās Latvijas pilsētās, lielākajos Latvijas mūzikas un mākslas festivālos, kā arī saņēmis ovācijas ārzemju auditorijās, ar izrādi beidzot viesojas Ķeipenē.

Autora iepriekšējo soloizrādi „Stand-up izrāde latviešu valodā” apmeklējuši vairāk kā četri tūkstoši pozitīvu lādiņu guvuši skatītāji. Izrāde „Humors pa latviski” no iepriekšējās atšķiras ar to, ka tajā iekļauti citi joki.

Ieejas maksa **2 euro**

13.oktobrī plkst.13.⁰⁰
Ķeipenes amatierteātris „Pūce” ielūdz uz **Leldes Stumbres lugas „Kalnu Tāle”** pirmizrādi. Luga 2 cēlienos Kalnu Tāle ir apņēmīga sieviete, kura spītīgi cenšas noturēties savā mājā laukos, kur viņu atvedis no pilsētas viņas pēkšņi mirušais vīrs – lai gan visi, ģimene un draugi, domā, ka tas ir bezjēdzīgi. Tas arī ir bezjēdzīgi, tomēr Tāle ir tāda. Spītīga.

Lomās :

Tāle Kalna - **Inese Daugaviete**
Linards (Tāles vīrs) - **Māris Ozols**
Alda (Tāles māsa) – **Santa Kalniņa**
Viktors (Aldas vīrs) - **Jānis Antonovs**
Tāles un Aldas māte – **Svetlana Antonova**
Vallija (Tāles kaimiņiene) – **Mirdza Ozola**
Imanta – **Sarmīte Mežapūķe**
Bērni: Didzis – **Verners Cilevičs**,
Zane – **Gabriela Polenca**, Baiba –
Paula Ilva Upeniece

Izrādes vadītāja – **Inita Tobiasē**
Režisore – **Alda Račika**
Ieejas maksa **2 euro**

„Ķeipenes Vēstnesis” nākamgad, iespējams, vairs neiznāks

Jā, diemžēl tas ir ļoti iespējams, jo Saeimas deputāti š.g.19.septembrī konceptuāli atbalstīja liegumu pašvaldībām dibināt un izdot masu informācijas līdzekļus. Tas nozīmē, ka arī „Ķeipenes Vēstnesis” vairs izdot nevarēsim, un mūsu pagasta avīzīte, kurai šogad augustā palika 28 gadi, beigs savu pastāvēšanu ar 326. numuru.

Kāpēc? Jau vairāku gadu garumā pašvaldībām ir pārmetumi no reģionālo laikrakstu puses, ka pašvaldību bezmaksas izdevumi iznīcināšot reģionālo presi, jo tajos tiek publicēta ne tikai informācija par pašvaldības darbu, bet arī sludinājumi un izklaidējoša satura informācija, piemēram, receptes.

Šāds pārmetums attiecībā uz tāda maza pagasta kā mūsējais avīzīti šķiet īsti nesaprotams. Jo šie pāris sludinājumi, kuri ik pa laikam parādās mūsu pagasta avīzē, ir lokāla rakstura, un tie nekad netiks iesniegti publicēšanai reģionālajā laikrakstā. Bet, protams, ja likums noteiks, ka sludinājumus pagasta avīzē nevar likt, tad neliksīm.

Reģionālais laikraksts arī nekad nerakstīs par mūsu pagasta cilvēku ikdienu, par mūsu sīkajiem sasniegumiem, par mūsu domām un izjūtām. Mums pašiem mūsu ikdienas dzīve, notikumi šķiet interesanti, bet tas noteikti neinteresēs lielo presi.

„Ķeipenes Vēstnesis” - tā ir mūsu pagasta vēstures grāmata ar turpinājumiem. Pašķirstiet avīzes vecos numurus, palasiet – un jūs redzēsiet, kā ir mainījusies mūsu dzīve 28 gadu vecumā. Daudz kas no piedzīvotā un pārdzīvotā atmiņā jau ir izbālējies un izzudis, bet pagasta avīze to ir paglābusi no aizmirstības savās lapās. Zinu, ka ir ķeipenieši, kuri ir saglabājuši „Ķeipenes Vēstnesi”, sākot no pirmā numura. Zinu, ka jūs ar nepacietību gaidāt pagasta avīzes iznākšanu... Bet vai pagasta avīze iznāks arī turpmāk – tas pagaidām ir zem jautājuma zīmes.

Lai grozījumi likumā „Par presi un citiem masu informācijas līdzekļiem”, kas paredz liegumu pašvaldībām izdot masu informācijas līdzekļus, stātos spēkā, tie Saeimai jāatbalsta vēl divos lasījumos. Gaidīsim un cerēsim uz deputātu veselo saprātu!

B.Mietule

Ar kādiem apkures maksas parādiem sagaidām 2019./2020. gada apkures sezonu

Mājas nosaukums	Parāds par apkuri uz 07.06.2019. /eiro/	Parāds par apkuri uz 23.09.2019. /eiro/	Samazinājums /eiro/	Iemaksāts avansā /eiro/
Akācijas	14577,15	14419,76	157,39	534,15
Atmodas	15101,05	14354,11	746,94	247,29
Kraujas	11805,62	10874,48	931,14	387,99
Vizbuļi	2328,38	1715,90	612,48	219,91
Atvari	1056,93	1029,22	27,71	493,28
Palejas	1460,98	714,02	746,96	1084,85
Zvaigznes	61,59	0	61,59	143,58
Kopā	46391,70	43107,49	3284,21	3111,05

Informāciju sagatavoja grāmatvede **Inta Drēviņa**

Vasaras ziedi jau aizgājuši,
Tagad meklējam atāla ziedus.
Un tad, kad saule projām iet,
Šie ziedi stiprāki, skaistāki
šķiet.

No vasaras vajag ko saglabāt,
Kaut atāla ziedus atmiņās
krāt,

Kaut vai vienu dardedzes tiltu
Pārlikt pār rudenī rēnu un
siltu.

Kaut saglabāt plaukstās
spārnu vēju,

Cielavu, bišu vasaras skreju,
Palaist sapņus kā lapas rudenī

Un sakurt lielu, karstu uguni... /A.Dage/

Septembrī dzimušie ķeipenieši!

Klāt jūsu dzimšanas dienas, un klāt brīnišķīgais rudens. Romantiķi rakstnieki saka: „Ak, gardais rudens! Mana dvēsele tiecas pēc tā, un, ja es būtu putns, es vien lidotu pa pasauli, meklējot vienu rudenī pēc otra.” /Džordžs Eliots/ Tāpēc priecājieties par skaisto rudenī, un lai jūsu dzīves dienas krāsainas kā asteres! Daudz laimes dzimšanas dienā!

Es lūdzu - nesteidzies tik ļoti, laiks,
Vēl zilgos miglas vālos grimsim
Un augšup celsimies uz debesīm,
Vēl peldēsimies dzidri dzestrā
upes ielokā,

Vēl naktsvijoliņu smaržu dzersim,
Un skatu kavēsim

Pie saules krāsas puķu vainagiem,
Lai maigi mīkstie toņi apkārt valda
Un samtainīgas skaņas pludo,
Vēl nesteidzies

Un arī mani nesteidzini... /I.Magone/

Sirsnīgi sveicam nozīmīgās
dzīves jubilejās ķeipeniešus –
septembra jubilārus :

Zinaidu Špitovu

80. dzimšanas dienā un

Voldemāru Liepiņu

70.dzimšanas dienā!

Abiem jubilāriem vēlam
visu to labāko un skaistāko!

Tas nekas, ja matus sarma
klāj: Lai tikai dzīvesprieks un
veselība neatstāj!

Lai tūkstoš
krāsās
dzīve zaļo,
Kā varens
ozols lai tā
zaro.
Lai

brīnumaini noviz viss,
Kas dzīves ceļā pienācis.

Sveicam **Guntaru Balodi** no
„Dūdām” **50. dzimšanas dienā!**
Vēlam vienmēr labu noskaņojumu,
labu veselību un ozola spēku
un izturību!

Ķeipenieši

Mūžībā aizgājusi

Es saku – nu man beidzot miers.
No rozēs palicis tikai kāts
Un putekšņi sirmi. Vai maz
raudāja kāds?

Es nezinu. Man ir miers.

/V.Belševica/

2019.gada
4.septembrī **62 gadu** vecumā
mūžībā aizgājusi
Nanija Balgalve.

Visdziļākā līdzjutība mūžībā
aizgājušās piederīgajiem!

Savāksim atkritumus aiz sevis!

Ķeipenes kinostacija un pie tās esošie vides objekti ir tūristu apmeklēts objekts. Arī paši ķeipenieši labprāt nāk pasēdēt un atpūties bijušās Ķeipenes dzelzceļa stacijas teritorijā. Diemžēl aiz šādiem pasēdētājiem – atpūtniekiem paliek nepatīkama aina – tukšu pudeļu un citu atkritumu kaudzītes.

Lūgums ķeipeniešiem un Ķeipenes viesiem, kam patīk atpūties pie bijušās Ķeipenes dzelzceļa stacijas ēkas!

Savāciet pašu radītos atkritumus un aiznesiet sev līdzī, nevis atstājiet nomestus pie soliņa vai kur citur! Pie stacijas ēkas tāda ilga pasēdēšana ar lielu pudeļu daudzumu nav paredzēta, tāpēc nav arī atkritumu konteineru šādam atkritumu daudzumam!

Ķeipenes komunikācijas centra vadītāja **K.Antonova**

Sludinājumi

Pārdodu divas lietotas sekcijas.
Zvanīt, tel.26071724, Dzidra.

Pārdodu medu. Zvanīt, 26425498,
Vilnis.

Atgādinājumi

Nekustamā īpašuma nodoklis par
4. ceturksni jāsamaksā līdz 2019.gada
15.novembrim.

Ūdens skaitītāju rādījumi jānolasa
katra mēneša 1.datumā un jānoziņo
komunālajai daļai.